

अपि चावरणाभावमात्रमाकाशं सन्धमानस्य सौगतस्य
स्वाभ्युपगमविरोधः प्रसज्येत । सौगते हि समये पृथिवी-
भगवन् । किंसन्निध्येत्यस्मिन् प्रप्रतिवचनप्रवाहे
पृथिव्यादीनामन्ते वायुः किंसन्निध्य इत्यस्य प्रत्यस्य प्रति-
वचनं भवति वायुराकाशसन्निध्य इति तदाकाशस्यावस्तुत्वे
न समञ्जसं स्यात् तस्मादप्युक्तमाकाशस्यावस्तुत्वम् । अपि
च निरोधद्वयमाकाशश्च त्वयमथेतन्निरुपाख्यमवस्तु नित्यञ्चेति
विप्रतिषिद्धं न ह्यवस्तुनोनित्यत्वमनित्यत्वं वा सम्भवति वस्तु-
त्रयत्वाद्भिर्धर्मैर्व्यवहारस्य । धर्मैर्धर्मिभावे हि घटादिव-
हस्तुत्वमेव स्यात् न निरुपाख्यत्वम् भा० । आ समन्तात्
काशते अच् । “रतिमाकाशमवा सरस्वती” कु०
“आकाशगङ्गापयसः पतेताम्” माघः आकाशात्तु विक-
ल्पीणात् सर्वशब्दवहः शुचिः सतुः ” “घटसंघटतआकाशे
नीयमाने यथा घटे” सां० प्र० भा० “आकाशो जायते
तद्भात् तस्य शब्दगुणः पटतः” मनुः । रूपादिषु मध्ये
शब्दमात्रप्राप्तकतया श्रोतव्याकाशात्मकत्वेऽपि कर्ष्यशक्तु-
लीरूपोपाधिभेदाज्ञानात्वमौपाधिकमेकस्यादिशः प्राचीत्वा-
दिवत् एकस्य कालस्य क्षणादित्ववच्च । इपरब्रह्मणि
“आकाशो ह्यैव नामरूपयोर्निर्वर्हिता ते यदन्तरा तदन्वेष्टव्यं
तद्वाव विजिज्ञासितव्यम्” श्रुतिः “यावानयमाकाशस्तावान-
यमनर्हद्दयाकाश” इति छा० उ० । “आकाशस्तस्मिन्नात”
शा० सू० । “आकाशवत् सर्वगतश्च नित्यः” श्रुतिः गीता
च । ऽ छिद्रे गणितादिप्रसिद्धे ५ शून्याङ्के च ।

आकाशकक्षा स्त्री ईत० । ब्रह्माण्डपुटवेष्टने लोकालोकपर्वत-
रूपसीमापथ्यं नित्यव्यापके सूर्यकिरणसञ्चारावधिभूते
वृत्ताकारे गगनस्य गोलक्षेत्रे । तन्मिति रक्ता” सि० शि०
“कोटिभ्रैर्नख नन्दषट्कनखभूभृद्भुजगेन्दुभिर्ज्योतिःशास्त्र-
विदो वदन्ति नभसः कक्षाभिमां योजनैः १८७१२-
०६६२०००००००० । तद्ब्रह्माण्डकटाहसमुत्तटे केचि-
ज्जगुर्गैष्टनम् केचित् प्रोचुरदृश्यदृश्यकगिरिं पौराणिकाः
सूरयः । करतलकलितामलकवदमलं सकलं विदन्ति ये
गोलम् । दिनकरकरनिकरकरन्विततमसो नभसः परिधि-
रुदितस्तैः ।” तथा च सूर्यकिरणप्रचारावधिस्थानस्य
नभःकक्षात्वेन कल्पितम् । वस्तुतोऽपरिच्छिन्नत्वादायस्य
ततोऽपि सत्त्वात् न तस्मात्त्वानम् । अतएव “ब्रह्माण्डमे-
तन्वितमस्तु नो वेति” ब्रह्माण्डस्यानिर्धारितप्रमाणकत्वं
तत्त्वोक्तम् । वग्राख्यातं च प्र० मि० “एभिस्तुल्यां गणकाः
नभसः कक्षामाकाशपरिधिं वदन्ति तत्र कथमनन्तस्याकाश-

स्येयत्ता वक्तुं शक्यते इत्याशङ्क्य अहर्पतित्युतिभाजोनभसः
परिधेरिदं मानं वदन्ति अतएव पौराणिका-
गणकाः ब्रह्माण्डपरिधिं वदन्ति = केचिल्लोका-
लोकं वदन्ति यतस्तदन्तर्वर्तिन एवाकीरप्रसयः । एवमन्ये
वदन्तीति नास्माकं मतमित्यर्थः प्रमाणशून्यत्वात्” । कर-
तलकलितसकलब्रह्माण्डगोला एवं वक्तुं शक्नुवन्ति न
वयम्” । तेन पौराणिकमतमेतत् सूर्यकिरणसञ्चार-
स्थानपथ्यं नित्योपाधिना तत्कल्पनमिति द्रष्टव्यम् ।

आकाशकल्प पु० ईषदसमाप्र. आकाशः आकाश+कल्पम् ।
ब्रह्मणि “निस्सङ्गत्वाद्भिभुत्वाच्च तथाऽनन्तरभावतः । ब्रह्म-
व्योम्नोर्न भेदोऽस्ति चैतन्यं ब्रह्मणोऽधिकम्” इत्युक्ते व्योम-
गतजडताशून्यतया ततोवैलक्षण्यत्वात् तस्य तत्कल्पत्वम् ।

आकाशगङ्गा स्त्री आकाशपथवाहिनी गङ्गा । मन्दकिन्याम् ।
“उभौ यदि व्रोमिन् पृथक्प्रवाहावाकाशगङ्गापयसः
पतेताम्” माघः । आकाशनद्यादयोऽप्यत्र । आकाशस्याव-
लम्बनत्वाभावेऽपि मेरुशिखरस्यात्युन्नततया रूग्णताकल्पनेन
तस्यैवाकाशतल्यता ततएव वहने आकाशे वहनोत्प्रे-
क्षणात् तथात्वम् । अतएव गङ्गाया स्तिपथगामित्वं पुराणे-
षूक्तम् यथा च गङ्गायास्तिपथगतत्वं तथा गङ्गाशब्दे वक्ष्यते
आकाशगा स्त्री आकाशे अत्युन्नतस्थाने सुमेरुशिखरे गच्छति
गम-ड । १ स्वर्गगङ्गायाम् २ आकाशगामिमात्रे वि० ।

आकाशजननी स्त्री आकाशस्य छिद्रस्य जननीव पोषिका ।
छिद्रवत्यां प्रगण्डग्राम् । दुर्गमस्थितानां जनानां बाह्यार्थ-
दर्शनार्थं छिद्रवती भित्तिः प्रगण्डो तद्द्वारैव हि रिपुप्रत्या-
सत्तौ आग्नेयास्त्रं स्वयमलक्षिततया बहिः सेन्यैः क्षिप्यते ।
दुर्गनिर्माणोपदेशे “प्रगण्डोः कारयेत् सस्यगाकाशजननी-
स्तथा । आपूरयेच्च परिखां स्थायुनक्रमवाकुलाम्” शा० भा०
प० ई६ अ० “सञ्चारो यत्र लोकानां दूरादेवावबध्यते
प्रगण्डो सा च विज्ञेया बहिःप्राकारभित्तिता” प्रगण्डो परि-
भाष्य “दुर्गप्राकारभित्तौ श्रूराणामुपवेशस्थानानि प्रगण्डो ।
आकाशजननी तत्रैव एककक्षायां भित्तौ तत्रत्यानां रत्न-
गमूतायां बाह्यार्थदर्शनानि क्षुद्रच्छिद्राणि यद्द्वाराग्नेया-
स्त्रगुलिकाः प्रक्षिप्यन्ते इति” नीलक० ।

आकाशदीप पु० आकाशे दीयमानोदीपः । “तलायां तिलतै-
लेन सायंसन्ध्यासमागमे । आकाशदीपं यो दद्यात्
मासमेकं निरन्तरम्” ब्रह्माण्डपु० उक्ते तलाख्यधौ
सायंसन्ध्याने दीयमाने दीपे ।

आकाशभाषित न० आकाशे भाषितम् । अक्षयशरीराणां